

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **Ing. V. J.**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad Dunajská Streda**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. D/2009/00420-11 zo dňa 14. júla 2009, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č.k. 38 Sp 98/2009-14 zo dňa 11. júna 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 38 Sp 98/2009-14 zo dňa 11. júna 2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d ě a ľ š i e k o n a n i e .**

O d ō v o d n e n i e :

Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením č.k. 38 Sp 98/2009-14 zo dňa 11. júna 2010 podľa ustanovenia § 250p Občianskeho súdneho poriadku odmietol opravný prostriedok navrhovateľky proti rozhodnutiu odporcu, ktoré navrhovateľka vo svojom opravnom prostriedku presne neoznačila. Dôvodom odmietnutia opravného prostriedku navrhovateľky bolo nedoplnenie opravného prostriedku. Krajský súd postupom podľa § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vyzval navrhovateľku na doplnenie neúplného opravného prostriedku uznesením č.k. 38 Sp 98/2009-5 zo dňa 15. októbra 2009, ktoré navrhovateľka prevzala dňa 26. októbra 2009. Na toto uznesenie navrhovateľka reagovala listom zo dňa 5. novembra 2009 a žiadala o predĺženie lehoty na opravu a doplnenie neúplného podania; do rozhodnutia krajského súdu (11. júna 2010) však na výzvu nereagovala a opravný prostriedok nedoplnila.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. Uviedla, že ako oprávnená osoba po jej nebohej matke T. F. si uplatňuje nárok na vrátenie vlastníctva k pozemkom. Zo Štátneho archívu v Bratislave dostala rozhodnutie zo dňa 29.januára 1948, že jej starému otcovi boli konfiškované pozemky na základe bodu C nariadenia č. 104/1945 Zb., ale jej starý otec nikdy nebol právoplatne odsúdený. Na základe tejto skutočnosti žiada o opätovné prešetrenie prípadu a zistenie, či jej tieto pozemky patria alebo nie. K odvolaniu priložila rozhodnutie Konfiškačnej komisie v Šamoríne č. 3/2/48 zo dňa 29.januára 1948, návrh na vrátenie vlastníctva podľa zákona č. 503/2003 Z.z., výpisy z listov vlastníctva č. X. pre k.ú. V. P., a výpisy z PK vložky č. X. pre k.ú. V. P..

Odporca vo svojom vyjadrení uviedol, že zotrváva na svojom rozhodnutí č. D/2009/00420-11 zo dňa 14.júla 2009 a pri rozhodovaní vychádzal z archívnych materiálov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2, § 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis odporcu č. D/2009/00420, vyplýva, že navrhovateľka podala „odvolanie“ proti „rozsudku“ Obvodného pozemkového úradu v Dunajskej Strede, nakoľko jej starí rodičia (M. V. a T. J.) neboli nikdy vysídlení do Maďarska a o ich vysídlení nemôže existovať tzv. Biely list. Jej starí rodičia ušli vo februári 1947 cez zamrznutý Dunaj, pretože ich deti V. a T. chceli deportovať do Česka; o ich úteku vedela celá dedina. Zároveň pripojila čestné prehlásenie, že od 14.augusta 2009 bola vážne chorá, prekonala vírusové ochorenie a preto odvolanie nestihla podať v 30-dňovej lehote.

Krajský súd o žiadosti navrhovateľky o odpustenie zmeškania lehoty na podanie opravného prostriedku nerozhodol samostatným uznesením, tak ako to vyžaduje § 58 Občianskeho súdneho poriadku, proti ktorému by v prípade neodpustenia zmeškania lehoty bolo prípustné odvolanie (a contrario § 202 ods. 3 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže krajský súd vo veci ďalej konal, odvolací súd mal za to, že k odpusteniu zmeškania lehoty na podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu došlo, aj keď bez vydania rozhodnutia, v ktorom by to bolo jednoznačne konštatované.

Krajský súd následne vyzval navrhovateľku na odstránenie vád podania uznesením č.k. 38 Sp 98/2009-5 zo dňa 15.októbra 2009, ktoré navrhovateľka prevzala 26.októbra 2009. Navrhovateľke bola poskytnutá lehota na opravu 10 dní od doručenia uznesenia, t.j. do 5.novembra 2009. Navrhovateľka podaním z 5.novembra 2009, doručeným krajskému súdu 9.novembra 2009, požiadal o predĺženie lehoty. Na túto žiadosť navrhovateľky krajský súd nereagoval a neoznámil jej, či došlo alebo nedošlo k predĺženiu lehoty, prípadne ak došlo k predĺženiu lehoty, dokedy bola lehota predĺžená (z úpravy kancelárie len vyplýva, že spis bol uložený na lehotu 30 dní, resp. do doplnenia odvolania navrhovateľka – č.l. 9).

Krajský súd vyzval odporcu na zaslanie oznámenia, či je u neho vedené reštitučné konanie uplatnené navrhovateľkou a ak áno, požiadal o zaslanie spisového materiálu a rozhodnutia spolu s doručenkami (výzva č.k. 38 Sp 98/2009-10 zo dňa 3.marca 2010). Vo výzve tiež krajský súd uviedol, že navrhovateľka bola vyzvaná na doplnenie neúplného podania, ktoré v stanovenej lehote nedoplnila.

Na výzvu odporcu reagoval podaním zo dňa 6.apríla 2010 a súdu predložil kompletný administratívny spis č. D/2009/00420 v origináli vrátane doručeníek. Krajskému súdu bolo teda známe rozhodnutie odporcu, ktoré navrhovateľka napadla opravným prostriedkom, rovnako mu bol známy obsah administratívneho spisu. V odvolacej lehote navrhovateľka navrhla celý prípad reštitúcie ešte raz prešetriť.

K reštitučným zákonom je potrebné pristupovať citlivo, aby v správnom a následne v súdnom konaní nedochádzalo k ďalším krivdám. Účelom reštitučných zákonov je zmiernenie majetkových a iných krivd, ku ktorým došlo v období od 25.februára 1948 do 1.januára 1990. Zároveň mali reštitučné zákony zabezpečiť, aby demokratická spoločnosť pristupovala aspoň k čiastočnému zmierneniu následkov minulých majetkových a iných krivd spočívajúcich v porušovaní všeobecne uznávaných ľudských práv a slobôd zo strany štátu (napríklad III. ÚS 127/10, IV. ÚS 209/10).

V predmetnej právnej veci krajský súd vyzval navrhovateľku na doplnenie podania – opravného prostriedku proti rozhodnutiu odporcu. Po reakcii navrhovateľky a jej žiadosti o predĺženie lehoty na doplnenie podania však krajský súd navrhovateľke neoznámil, či jej túto lehotu predĺžil alebo nie. Ide o sudcovskú lehotu, ktorú možno predĺžiť, ale toto predĺženie musí byť účastníkovi konania, ktorý o predĺženie lehoty požiadal, oznámené spolu s určením ďalšej lehoty, v ktorej má byť úkon vykonaný. Cieľom tohto oznámenia je predísť plynutiu lehoty po neurčitý čas, oznámiť účastníkovi konania, či jeho žiadosti o predĺženie lehoty bolo vyhovené alebo nie, a zároveň aby po uplynutí tejto predĺženej lehoty bolo možné postupovať podľa príslušných ustanovení hmotnoprávnych a procesnoprávnych predpisov. V predmetnej právnej veci však uvedený postup krajského súdu absentuje.

Napokon, krajský súd svojím následným postupom zisťoval, čoho sa navrhovateľka domáha – vyzval odporcu na predloženie administratívneho spisu, ktorý sa týka reštitučného nároku navrhovateľky. Odporca mu spis v origináli spolu s doručenkami predložil.

Krajskému súdu bol teda známy predmet súdneho prieskumu. V odvolacej lehote navrhovateľka opravný prostriedok doplnila s tým, že žiada o preskúmanie celej veci (rozhodnutie teda napáda v celom rozsahu), už v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu spochybňovala hmotnoprávnu stránku rozhodnutia odporcu (deportácia jej starých rodičov, ich útek cez Dunaj, konfiškácia pozemkov, otázka odsúdenia jej otca atď.). Z týchto skutočností bol krajský súd schopný vyvodiť záver o tom, aké rozhodnutie odporcu navrhovateľka napáda, v akom rozsahu rozhodnutie odporcu napáda, v čom vidí jeho nezákonnosť a čoho sa domáha.

Vychádzajúc z uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 38 Sp 98/2009-14 zo dňa 11. júna 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pretože postupom krajského súdu došlo k odňatiu možnosti navrhovateľky konať pred súdom, teda k odňatiu práv, ktoré jej poskytuje Občiansky súdny poriadok na ochranu svojich práv vyplývajúcich z hmotnoprávneho predpisu (§ 221 ods. 1 písm. f/, § ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní je Krajský súd v Trnave viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení; rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 6. júla 2011

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Nikoleta Adamovičová